

Sygn. akt II W 169/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – sekr. Sąd. B. M.

przy udziale oskarżyciela – W. W.

po rozpoznaniu w dniu 1/04/2019r

sprawy:

L. S. (1)

s. A. i L. zd. R.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

będąc podatnikiem prowadzącym w okresie od 18.07.2018 r. działalność gospodarczą na własne nazwisko Zakład Usługowo Produkcyjno Handlowy (...) NIP (...) z siedzibą ul. (...), (...)-(...) C. i będąc podatnikiem podatku od towarów i usług; wbrew obowiązki podatkowemu wynikającemu z art. 103 ust 1 w zw. z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1221 ze zm.) w zb. Z art. 17 § 1 i art. 21 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 201), uporczywie nie wypłacał w terminie deklarowanych do zapłaty kwoty podatku od towarów i usług za okresy miesięczne, tj. (...), (...) r. podlegających wpłacie do Urzędu Skarbowego w C. będącym właściwym wg miejsca zamieszkania, w łącznej wysokości **55.673,00 zł**, gdzie „podatnicy są obowiązani bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wypłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. Dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwego urzędu skarbowego”. Dotyczy szczegółowo to miesięcy:

– (...) r. kwota podatku VAT 10.264,00 zł- zapłacono dnia(...) kwotę 3.643,00 zł; dnia(...) kwotę 518,00 zł; dnia 19.05.2017r. kwotę 484,80 zł; dnia 27.04.2017 kwotę 698,00 zł; dnia 27.04.2017r. kwotę 698,00 zł; dnia 10.07.2017r. kwotę 4.980,00 zł;

- (...)kwota podatku VAT 2.922,00 zł- zapłacono dnia (...) r. kwotę 584,35 zł; dnia (...) kwotę 2.337,65 zł;

-(...) r. kwota podatku VAT 4.941,00 zł – zapłacono dnia 07. (...). kwotę 453,65 zł; dnia (...) kwotę 3.828,35 zł- zalega 659,00 zł;

- (...) kwota podatku VAT 14.109,00 zł – zapłacono dnia(...) kwotę 917,70, dnia(...)kwotę 666,17 zł –zalega 12.525,13 zł

- (...) r, kwota podatku VAT 7.107,00.zł – w całości zalega;

(...) kwota podatku VAT 8.251,00 zł – zapłacono dnia (...) r. kwotę 897,56 zł; dnia (...). kwotę 341,26 zł – zalega 7.012,18 zł,

(...) kwota podatku VAT 46,00 zł – zalega w całości;

(...)kwota podatku VAT 5.057,00 zł – zalega w całości;

(...) kwota podatku VAT 518,00 zł – zalega w całości;

(...) r. kwota podatku VAT 2.458,00 zł- zalega w całości.

tj. o popełnienie wykroczenia karnego skarbowego określonego w art. 57 § 1 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2226 ze zm.)

orzeka

I. uznaje oskarżonego **L. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, że działalność gospodarczą oskarżony prowadził do dnia 31.12.2017 r, zaś z opisu czynu eliminuje miesiąc (...)i kwotę podatku VAT 10.264,00 zł, tj. przyjmuje łączną wysokość niewpłaconych w terminie deklarowanych kwot podatku od towarów i usług na kwotę 45.409,00 zł, tj. za winnego popełnia wykroczenia skarbowego z art. 57§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to po myśli art. 6§2 kks oraz na podstawie art. 57§1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000(tysiąca) zł;

II. zwalnia obwinionego od opłaty sądowej, zaś poniesionymi w sprawie wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 169/18

UZASADNIENIE

L. S. (1) będąc podatnikiem prowadzącym w okresie do dnia 31.12.2017 r. działalność gospodarczą na własne nazwisko Zakład Usługowo Produkcyjno Handlowy (...) NIP (...) z siedzibą ul. (...), (...)-(...) C. i będąc podatnikiem podatku od towarów i usług; wbrew obowiązкови podatkowemu wynikającemu z art. 103 ust 1 w zw. z art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1221 ze zm.) w zb. Z art. 17 § 1 i art. 21 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 201), uporczywie nie wypłacał w terminie deklarowanych do zapłaty kwoty podatku od towarów i usług za okresy miesięczne, tj. (...)r. podlegających wpłacie do Urzędu Skarbowego w C. będącym właściwym wg miejsca zamieszkania , w łącznej wysokości 45.409,00 zł, gdzie „podatnicy są obowiązani bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczenia i wypłacenia podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. Dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwego urzędu skarbowego”. Dotyczy szczegółowo to miesięcy:

–dnia (...) kwotę 518,00 zł; dnia (...) kwotę 484,80 zł; dnia(...) kwotę 698,00 zł; dnia (...)kwotę 698,00 zł; dnia (...) kwotę 4.980,00 zł;

- (...). kwota podatku VAT 2.922,00 zł- zapłacono dnia (...) r. kwotę 584,35 zł; dnia (...) kwotę 2.337,65 zł;

- (...) r. kwota podatku VAT 4.941,00 zł – zapłacono dnia 07. (...). kwotę 453,65 zł; dnia (...)kwotę 3.828,35 zł- zalega 659,00 zł;

- (...) kwota podatku VAT 14.109,00 zł – zapłacono dnia (...) kwotę 917,70, dnia (...) r. kwotę 666,17 zł –zalega 12.525,13 zł

- (...)r, kwota podatku VAT 7.107,00.zł – w całości zalega;

(...) kwota podatku VAT 8.251,00 zł – zapłacono dnia (...) r. kwotę 897,56 zł; dnia (...)kwotę 341,26 zł – zalega 7.012,18 zł,

(...) kwota podatku VAT 46,00 zł – zalega w całości;

(...). kwota podatku VAT 5.057,00 zł – zalega w całości;

(...)kwota podatku VAT 518,00 zł – zalega w całości;

(...) r. kwota podatku VAT 2.458,00 zł- zalega w całości.

(dowód: wydruk złożonych deklaracji k. 88, uzasadnienie złożonych korekt k. k. 72-88 wykaz zaległości k. 3,6,109, wydruk karty kontowej k. 7-9, zestawienie danych k. 110-112, wydruk danych k. 14-16, wyjaśnienia oskarżonego k. 96-98, 136)

Oskarżony nie przyznał się do popełniania czynu w postępowaniu przygotowawczym, zaś przed sądem, co do zasady przyznał się do popełnia czynu. Wyjaśnienie złożone przed sądem, co do zasady sąd uznał za wiarygodne, nie podzielił jednak stanowiska oskarżonego, iż nie miał on możliwości zdobyć wiedzy o konieczności wpłacania stosownych kwot tytułem podatków, zaś za zaległości odpowiada Urząd Skarbowy.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w przeważającej mierze na treści zgromadzonych w aktach sprawy wyżej przedstawionych dokumentów, które zostały wystawione przez osoby do tego upoważnione, z zachowaniem stosownych procedur. Treść dokumentów nie była nadto w żaden sposób przez strony postępowania kwestionowana.

Stąd też Sąd podzielił kwalifikację zawartą w akcie oskarżenia uznając, iż L. S. wypełnił swoim zachowaniem znamiona z art. 57§1 kks w zw. z art. 6§2 kks i za to po myśli art. 6§2 kks oraz na podstawie art. 57§1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1000(tysiąca) zł.

Sąd dokonał odmiennych ustaleń faktycznych z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 51§1 kks nastąpiło przedawnienie, co do czynu z roku (...), gdyż postępowanie wszczęto w dniu (...) Tym samym zmianie musiała ulec wielkość sumaryczna kwot nie wpłaconego podatku. Odnosząc się do linii obrony oskarżonego uznać należy, iż zgodnie ze stanowiskiem SN nie chodzi wyłącznie o obiektywną możliwość zapłaty podatku, gdyż m.in. uwzględnić również trzeba, że prawo podatkowe w myśl art. 48 o.p. przewiduje możliwość odraczania płatności i rozkładania na raty należności podatkowych w tym i zaległości podatkowych. Tym samym podatnik nie mogąc uregulować w terminie podatku, ma prawne instrumenty dla zmiany terminu jego płatności. Niewątpliwie zapobiegawcze działanie podatnika pod kątem skutków niezapłacenia podatku i wykorzystanie przez niego możliwości gwarantowanych przez prawo podatkowe ma istotny wpływ na ocenę znamienia uporczywości. Tym samym analiza okoliczności sprawy wskazuje, iż brak takich działań ze strony oskarżonego spowodował, iż swoim zachowaniem nie wpłacając w terminie podatku działał uporczywie.

Sąd, ustalając wymiar kary za przypisany oskarżonemu czyn, wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą jego dotychczasowy tryb życia przed popełnieniem wykroczenia, w tym jego dotychczasową niekaralność(k. 105). Sąd uwzględnił również przy wymiarze kary wysokość dochodów uzyskiwanych przez obwinionego i jego sytuację rodzinną, oraz zmianę opisu czynu.

Okoliczności powyższe uzasadniają, zdaniem Sądu, wymierzenie obwinionemu kary grzywny w kwocie 1000 zł. Wymierzenie obwinionemu kary w wyższej wysokości byłoby w sprawie niniejszej niczym nieuzasadnione. Grzywna w podanej wyżej wysokości powinna spełnić swe cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego. Sąd uznał również, iż sytuacja materialna obwinionego uprawnia do skorzystania z możliwości odstąpienia przez Sąd od obciążania obwinionego zryczałtowanymi kosztami postępowania i obowiązkiem uiszczenia opłaty sądowej i dlatego zwolnił obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś zryczałtowaną równowartością wydatków poniesionych w sprawie obciążył Skarb Państwa.